תניא טוחה דרבא אלו לחטאתי והשאר דמי חטאת ילכו לים המלח. [וגמ'] מייתי ובתוספ' (פ"ל דמשלה) גרסי' בהדיא ותמי: **והשאר** חלין לעולה וחלין לשלמים. דוחלי עומדין לשמיסה דכיון דאמר והשאר לשאר מירותי הוי כאילו אמר לקרבנות מירותי לאיש יכול [להביא מכל] המעות ל' מהן לו עולה לו ב' חטאת כדפריטים (נעיל עמוד ב' ד"ה ונלפיקו) [ולין לו תקנה עד] שיביא [ג'] בהמות ומחלל המעות עליהם ואומר בכל מקום שיש בהם דמי עולה יהיו מחוללים על בהמה זו וכי נמירי דיפלו לנדבה הייט דוקא כגדמי חטאת מעורבים בהן ומועלין בכולן אם שמחמם בדמי עולה שיש בהם מעילה ולאו דוקא בכולן דה"ה ברובן דא"ל (לו) דליכא בהן דמי עולה ולין מועלין במקצתן דשמא כל הך מעות דשלמים ניהו ובדמי שלמים לין מועלין מידי דהוה אשלמים מחייס: **והשאר** יפלו לנדבה. שהרי דמי חטאת מעורבין בהן והלכה היא בגזיר, ולר"ש בן לקיש כדאיתא ליה ד): ומועלין בכולן. בשביל דמי חטאת המעורבין בהן והן בני מעילה: ולין מועלים במקצתן. כי אותו מקצת דאיו לבוא כולו שלמים והקשה הר"ם [דלמה] לא יעמוד אפילו במקצת כיון דטפלין כולן לנדבה דהייט עולה קין לומדה משמחם לה בדמי עולה ולרך לומר דעד שעת הקרבה שמקריבו לעולה לא נפקי משם שלמים שהיו עליהם עד הכא:

אבל בהמה הרי היא כמפורשת. ולכאורה איירי בבהמה דחזיא ליה לנזיר כמו בבהמה שקריבה חטאת וכבש שקרב עולה ואיל שקרב שלמים וכמפורשין דקאמר רב הונא הייט שיקריב כל אחד קרבנו כדיניה וקמ"ל רב הונא הייט שיקריב כל אחד קרבנו כדיניה וקמ"ל רב הונא דלא פירש זה לחטאת זה לעולה זה לשלמים מ"מ קריבי כל חד וחד כי דיניה ולא גרלה דל"ל מאי קמ"ל רב הונא והא מתני' היא דמייתי בסמוך דשב"ג אומר הבית ג' בהמות ולא פירש כו' ועוד דמסתמא איירי רב הונא בהך מיעוטא דבהמה דמחמם ממי מעטות דהייט נכסא ואומר קרוות דלא חזי להקרבה לכ"ל דאייריי בבהמה דלא חזיא לנזיר כגון ג' פרים לו ג' שעירים דבגזיר ליל וכבש וכבשה הוא דלאיכא וא"ל דקאמר רב הונא כמפורשים ר"ל כמפורש בתערובת מאותן כולן כמו שבמפורשין דלעיל ה) גבי אלא אפילו לחטאתו ולעולתו ולשלמיו מפורשין הן דהוי פירושו מפורשים בתערובת דמיין והולכין לאיבוד וא"ל כיון דמייריי בבהמה דלא חזיא לנזיר בהקרבה כדפריטי' אלא כגון שלשה פרים לו שלשה שעירים מה לי בעלי מומין מה לי בתמימים כי היכי דבעלי מומין הייט שמחמם ו"ל דתמימים ודאי אע"ג דלא חזיא להקרבה לנזיר כ"ל דמי מ"מ חל עליה קדושת הגוף [דאיכא] נפדיה בלא מום מידי דהוה אמקדיש זכר לדמיו שלא הקדיש הדבר עצמו לעולה אלא בדמיו לעולה דמי עולה דקדוש הגוף ואם תאמר ומי דמי התם בידו להקדישן קדושת הגוף לעולה גופה אבל הכא אין בידו להקדישן לנזירות דהא לא חזיא כדפריטים וי"ל דסבר לה כרבנן דתמורה (דף יח:) דאמרי המפרש נקבה לאשם אע"ג דלא חזיא לאשם הוא בא זכר מ"מ חל עליה קדושת הגוף דבעי מום לפדות עליה ואם תאמר סוף סוף קשה דמאי תמימים דהכא ו) וההוא דתמורה (דהכי) דהמפרש נקבה לאשם ממחקדיש זכר *לידי נסכים דלא נחתא ליה קדושת הגוף כדאמרינן דתמורה נהי דלא חזו לקדושת הגוף דהאי קרבן שהפרש עליו מ"מ דאתי ונחתא קדושת הגוף ובעיא מום לפדות עליו סוף סוף לדמי קיימי מ"כ מאי שנא תמימים וי"ל דשנא דבעינא מום דאתי ולקנות קרבנות מזיר ג' בהמות הצריכים לו אבל תמימים לא חזיא לימכר מיד כדפריטים דבעי מום לפדות עליו ואיכא שהייה ופר"ת כיון דשהה אלו לזמן מרובה חיישינן לולי נתן לבו להזכיר שם חטאת על אחת מהם אך לא בירר והוי כאומר לחטאתו ולעולתו ולשלמיו להוי מעורבין בתערובת והוליכו לאבוד ויש לאוסיף ולתת טעם המעות ובעלה מום דחזו ליה לאלתר ולקנות בהן הקרבנות עצמן הצריכין לנזיר לכך ליכא למיחש שמא נתן לבו לפרש בתערובת דלמה יפרש בלבו בתערובת האוכל ובידו לפרש ולברר מיד כשיקנה הקרבנות ו) עניין הצריכין לנזיר אבל היכא דליכא שהייה ליכא למימר הכי: **אבל** נסכא לא אבל סואר קרוות לבנות. האי אבל קאי אחמתי' דקתני מעות שמחמם יפלו לנדבה ועלה קאי דוקא המעות אבל הפרים ג' קרוות אין לדין מפורשין בתערובת דהולכין טון לאבוד וטעמא משום שהייה דפרפרים לדין דרך למכור כספיו מיד עד שימלא אדם הצריך לקנות ומכרכ ביוקר *) לר"ל נסכא נמי חשיב שמחמם שפעמים שקונין מיד אבל קורות דרך להשהות עד שימלא אדם הצריך לקנותם לעורך הבנין: **אלא** [מעתה] אם כן לעולה אלא מעתה אבל שאר קרבנות לא חזי להקרבה כגון אוזן ותרנגולין דומיא דנסכא וסואר קרוות דממעטא נמי לעיל ממעטא ולא"ל דאמר כן לאוזן ותרנגולין לשום קרבן לא מיילא קדושת הגוף עליהן ויכול למוכרן לאלתר בלא מום והוי להו בהמה בטלה מום דחשיב לעיל כמעות ועוד ההוא דרב חסדא דמייתי עלה מייתי בסורין וכבי יונה ול"ל יש לפרש הך עוסקת בסורין וכבי יונה ול"ל סוף סוף הא בגזיר קיימינן וכגזיר לא חזו כלל ואיכא נמי הוו להו לגבי גזיר כמו אוזן ותרנגולין וי"ל כיון דחזי לשום קרבן חיילא קדושת הגוף עליהן מידי דהוה אפרים ואמעיריס דפרקינן לעיל ומיהו אלמי קשה דאי חיילא עליהן קדושת הגוף הוו לא מיפרקי (דמיו) דאין לעשות פדיון אפילו בשיפול בהם מום ל"ב אין לימכר ולא להקריב קרבנותיו ועוד ההיא דרב חסדא דמייתי עלה מייתי בחייבי קינין מעמא דהאי פירכא נמי בחייבי קינין לכך ג"ל דמייתי ודאי קינין כמו זב וחבה וכיולא בהן וגם בחייבי קינין דשייך בהו דין מעמיון כמו בגזיר כדאמרינן לעיל הילכתא אתמוך בגזיר וכל דדמי ליה כמו בחייבי קינין ל"ב מיתוקם נמי אפילו בגזיר וכגון בגזיר מומא שלריך שתי פורין חד לחטאתא וחד לעולה דבמומא נמי הילכתא כדמעמא בשאילתי פירקין וה"ם מעמא ולא שופטת לומר אם חייבי קינין הפרים פורין וכבי יונה ולא פירש בשעת לקיחה ומה קודם הקרבה לו הפר לה בעולה דלא יהבינן לה דין דסמוכין לענין זה שיקריב הכהן לו זה שירלה עולה לפי דבריך שחטה חטאת ואי זה שירלה חטאת ואי זה שירלה עולה דלא הוי סתומין דלא נמי אין צריך שהות בכמה דהיא אבל סואר של קורות לא, קבוצות קורות שקבה קורות לבנין

*) ל"ל לנבכי"

חדשיב

תוספתא פ"ל דמשלה ע"ש

נוסחא/מבנר

◇ דגות בשר נחשב מבנו ואם נחשב סתום

נוסחא

ל"ל דה ל"ל אלא רק מעות הוו סתומין אלא כל דבר נחשב סתום (אא"כ ביטלו מאו) ומוכיח את דברי מנה ל"ל דבר אחר אלא ביטלו בעצם קיים)

פי' הרא"ש

והשאר לשאר נזירותי. דמי חטאת ילכו לים המלח. ובמת איירי ובתוס' תני בהדיא ומתו: ומועלין בכולן ואין מועלין במקצתן. לי נראה לאו דוקא בכולן אלא ברובן: והשאר לנדבה. דדמי חטאת מעורבין בהן: ומועלין בכולן. משום דמי חטאת ואין מועלין במקצתן ראין מעילה בדמי שלמים: לא שנו אלא מעות. הא דאמר הלכה היא בגזי' דיפלו לנדבה הייט דוקא כגדמי חטאת ראין מעילה בדמי שלמים: לא שנו בהמה בין א' בין ג' ואמר אלו לקרבנות נזירותי לא אמרי' אם מת או הייט דיפלו לנדבה. אלא הוי כחטאת מפורשת שנתערבה בעולה ושלמי' דיפוטו ואם דמים ילכו לים המלח. דלא נתקבל הלכה אלא לפעמת [אי] בדבר העומד לימכר לאלתר בפעמת. לא שנו אלא תמימה לא שנו דבהמה ה). הר' כמפורשת אלא חסימה לא מיירי בבהמות הראויות לקרבנות נזיר כגון כבש וכבשה ואיל. דא"כ היכי בעי רב שימי בר אשי לפלוגי בהא ולימר דבהמה לא הוי' כמפורשת דהא מילתא דפשיטא היא. דא"א להיות בהם תערובת דבשאר של נרחיק חטאת היה וכבש עולה ואיל שלמים כדקאמר רשב"ג בסמוך הפרים ג' בהמות ולא פירש הראוי לחטאת תקרב חטאת. אלא מיירי בבהמה שאינה ראויה לקרבנות נזיר כגון ג' פרים או פר א' דכיון שאינה עומדת לימכר לאלתר שצריך לעות עד שתסתאב כרבנן דר"ש דאמרי' בפ' ואלו קדשים המפרש נקבה לאשם תרעה עד שתסתאב וכו' ר"ש אומר דתמכר בלא מום לא הוי כמעות והוי כמפורש' שנתערבה וכו' מת או הפר ב) לא תמות. אבל בעלת מום הוי' כפעות משום דעומדת לימכר מיד. והאי פעמא שייך לר"ל דאית ליה הלכה היא בגזיר דאמר דוקא בפעמת נתקבלה ההלכה אז בדבר העומד ליסכר לאלתר בפעמת. ולר"ל דליף לה מקרא אבא לפרושי בה פעמא דהרישי' שמא באריכות הזכן פירש אלו דמים לחטאת. וא"א שיקריבו מהם עולה הלכך ילכו לים המלח: אבל נסכא לא. לא הויא כמחמה לפי שאין מקרים אותה בפעמת אלא לוקחים ממנה בהיה לפ[שאין] שמתה ודעות ולא דמיה לפעמת. ולר"ל אינה נסכרת מיד עד שיחקרו לידע שמתה ואיכא לפיחש שמא פי' מחצית' א' שלישיתה לדמי חטאת: אפי' נסכא דוה כמעות דמסתכר' אותה לאלתר כמעות א' משום דמיה אבל סואר של קורות לא, כבתות קורות שקבה קורות לבנין תמלל לסתכר אינו מוכרן לאלתר עד שיודעו לו ברבר אחר או יהליפו לו ברבר אחר: אפי' מעמא דרבנן הגרו אמוראי דאמרי מעות ולא בהמה ולא נסכא ולא סואר של קורות א"כ משות נמירי ולא דבר אחר אלא מעתה מעות ולא בהמה. ולא נסכא ולא סואר של קורות לא, כבתות קורות שקבה קורות לבנין

ג) נרלה דל"ל וקבה לתפיך מדרבנן ומדר"ש לפרוך מכמה משניות דתנן בהן קן סתומה. אלמא דסתברי' אח"כ אע"פ שהפרש פרומים ר"ח כגון שהבעלים אומרים שלא בדרו א"כ הא דרב

ד) מדברי רבינו נראה שלא פי' גורם עד דאיתא לפניו נגעו' הא דאמרי בהמה הרי היא כמפורשת אלא ל"ם אלא תמימה: ב) לכאורה ל"ל וכי מת לו היפר לא אמרינן דיפלו המעות לנדבה אלא יבאו כולן לים המלח

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה ולא במקלקן שהרי דמי שלמים ביניהן ואיכא לאמר אם אמר לו הפר לה בעולה ל"ל ד"ה ולא מ"מ אבל וכו' יקרבו כדתני מתמיה: (ב) ד"ה מ"מ דהכא דבר אחר ונתן ורב נתן בר יצחק דאמרי:

הגהות הגר"א

(א) נב' ונסתר יפלו לנדבה ומועלין בהן מ"ר ס' כ"ל וכ"ס בתוספתא (ובמתמיה ל"ג: וכשמיה ס"ש כתוס'):

ל"ל נזמי. יעב"ן

הגהות מהר"ב רגשבורג

א) רש"י ד"ה ומועלין בכולן וכו' מועלין בדמים. ל"ב ר"ל ס"ם סכא תע"ג דמת הוי כלה מת שהרי ראוי לקרבנה דיפלו לנדבה. ל"מ: ב) ד"ה ל"ש וכו' אלם נאכל ל' מסס. ל"ב ר"ל נבי סמוכה דיש בכי ופי' נעיל דף יב. ל"מ: ג) תוס' ד"ה ונאמר וכו' אוכא לו מה תעלה. פי' תעלה נמתק ול"ב נלמיס: ד) תוס' ד"ה ונאמר וכו' כדאיתא ליה מקרא כ"ל: ה) תוס' ד"ה אבל וכו' כמו שבמפורשין דלעיל ל"ב עמוד ל' כ"ם מפורשין כו' כ"ל. ו) בא"ר דשלי שנת תמימים דבכל וסכוא. ז) בא"ר מיד ומקובה: ז) בא"ר מיד כשיקרב שקרבנם עלמן כ"ל:

מ א מיי' פ"ם מהל' מירות הל' ו' וה"ל מהל' מעילה הל' ג' סמג עשין רי:

כא ב מיי' פ"ד מהל' מעילה סה ופ"ם מהל' מירות הל' ז:

מב ג ד מיי' פ"ם מהל' מירות הל"ם:

מג ה מיי' פ"ם מהל' מטוני מזקקין הל' יא ופ"ח סה הל"ם:

נוספת הריב"ן

ה) מיכירא: ב) ונולה ונלמיס: ג) פמיתה: ד) אבל אם: ה) דלעורך: ו) ספריטן: ז) ודמי חטאת ילכו לים המלח: ח) ונב נתמן בר יצחק: ט) (וכ"ת ה"ל) ליתא בכ"י: י) אלא לאו: